

משרד החקלאות האגף להגנת הצומח ולביקורת המחלקה לביקורת טיב מספוא

י"ג תשרי תשנ"ה
18 בספטמבר 1994

לתשומת לב המשתמשים בכוספת ליפתית להזנת בעלי חיים.

הנדון: מגבלות שימוש בכוספת ליפתית מהודו
הננו להביא לידיעתכם, כי כוספת ליפתית שיובאה מהודו באוניה "טמיר קירן" במחצית ספטמבר 1994, נבדקה ונמצאו בה כ-100 מיקרומול/גרם של גלוקוזינוולים. גלוקוזינוולים הינם חומרים מזיקים שטעמם מר, ונוצרים באופן טבעי בליפתית. כאשר מאביסים כמות גדולה מהם, הם פוגעים בחילוף החומרים התקין של בעלי-החיים ובאכילה (גורמים להפרעות בפעילות בלוטת המגן).
אנו לא ממליצים להשתמש בכוספה זו להזנת בעלי קיבה אחת, כולל עופות וסוסים. כאשר מזינים בכוספה זאת בקר, יש להגביל אתה שימוש לכ-500 גרם לבהמה ליום, לצאן כ-50 גרם לראש ליום.
כאשר מכלילים את הכוספה בתערובות להזנת מעלי-גירה, אין לעלות על כ-5 אחוז בתערובת.
אנו מציעים לכל הקונים והמשתמשים להבטיח עצמם, כי בכל מקרה של תקלה בגידול בעלי-החיים כתוצאה מאכילת החומר, יהיו היבואנים האחראים לכך.

בכבוד רב,
משה פורמן
מנהל המחלקה

זהירות בהאבסת כוספת לפתית לפרות מניבות – חשש מבוסס לטעם מר בחלב

לטעם בלתי רצוי של החלב ומוצריו. על כן לא השתמשנו בכוספת לפתית כלל, שמא כמות כלשהי ממנה "תסתנן" למנת החולבות. בהזדמנות זאת מן הראוי לציין, שגם לגבי צמח החלבה קיים חשש כזה, ותמיד נהגנו להקפיד לבל שחת-חלבה יגיע לאבוס החולבות. אפילו לא השתמשנו בקש-חלבה לריפוד אצל החולבות, מתוך אותו חשש. ראו הוזהרתם!

מדרכי מען

זכור לי מתקופת עבודתי במשק החלב הגדול בסיציליה, אשר סיפק למעלה מ-40 טון חלב מדי יום למחלבה הצמודה אליו, שנדרשנו להימנע מהכללת לפתית בכל צורה שהיא במנת החולבות. על סמך נסיונם שם ובצפון איטליה, האבסת כוספת לפתית עשויה בהחלט לגרום